

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Zabłocki (przewodniczący)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Dorota Rysińska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2014 r., skargi **P. K.** na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt II AKzw [...] wraz z wnioskiem o zwolnienie od opłaty od tej skargi na podstawie art. 623 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. nr 179, poz. 1843 ze zm.) oraz na podstawie art. 2 ust. 1 i 2 tej ustawy

p o s t a n o w i ł:

- 1. zwolnić P. K. od wyłożenia opłaty od skargi;**
- 2. oddalić skargę.**

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2014 r. P. K. wystąpił ze skargą o stwierdzenie przewlekłości wskazanego powyżej postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...], dotyczącego zażalenia na odmowę udzielenia mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, co do którego rozstrzygnięcie zapadło w dniu 20 października 2014 r. Wraz ze skargą skarżący złożył wniosek o zwolnienie go od wyłożenia opłaty od skargi, przewidzianej w art. 17 ust. 1 przywołanej na wstępie ustawy, podnosząc, że przebywa on w zakładzie karnym i nie dysponuje

żadnymi środkami pozwalającymi mu na uiszczenie opłaty. Uzasadniając wniesioną skargę P. K. podniósł, że Sąd Okręgowy w W., po rozpoznaniu jego wniosku o przedterminowe warunkowe zwolnienie, przesłał akta sprawy wraz jego zażaleniem do Sądu Apelacyjnego w [...] w lipcu 2014 r. i od tej pory w sprawie doszło do bezczynności, której nie uzasadniała zawartość sprawy. Na tej podstawie zażądał stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym oraz zasądzenia zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Rozważając przedłożony wniosek o zwolnienie od opłaty od wniesionej skargi, Sąd Najwyższy uznał jego zasadność. Istotnie, wnioskodawca odbywa karę pozbawienia wolności a z nadesłanej przez Dyrektora Zakładu Karnego informacji z dnia 17 listopada 2014 r. wynika (k. 11 akt SN), że nie jest on zatrudniony odpłatnie i nie ma żadnych środków pieniężnych na koncie depozytowym. Okoliczności te przekonują, że wnioskodawca dostatecznie wykazał, iż ze względu na sytuację majątkową wyłożenie przez niego należnej opłaty od skargi byłoby dla niego zbyt uciążliwe, a wręcz niemożliwe. W stwierdzonej sytuacji, na podstawie art. 623 § 1 k.p.k., mającego zastosowanie w niniejszym postępowaniu na mocy art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy zwolnił P. K. od wyłożenia tejże opłaty.

Jednocześnie Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw merytorycznych do uwzględnienia skargi.

Z akt sprawy wynika, że orzeczenie przed Sądem pierwszej instancji zapadło w dniu 8 lipca 2014 r., zaś zażalenie skazanego na to postanowienie wpłynęło do Sądu Okręgowego w W. w dniu 14 lipca 2014 r. Następnego dnia zapadło zarządzenie o przyjęciu zażalenia oraz o zwróceniu się do poszczególnych sądów o nadesłanie odpisów wyroków skazujących P. K., wraz z uzasadnieniami. Po skompletowaniu dokumentów podjęto w dniu 12 sierpnia 2014 r. decyzję o przesłaniu zażalenia wraz z aktami Sądowi Apelacyjnemu w [...]. Akta sprawy wpłynęły do tego Sądu w dniu 14 sierpnia 2014 r. a w dniu 5 września 2014 r. Przewodniczący Wydziału wyznaczył w tej sprawie termin posiedzenia na dzień 20 października 2014 r. W tym też dniu zapadło orzeczenie kończące postępowanie. Powyższe okoliczności przekonują zatem, że okres, w którym

sprawa znajdowała się w gestii Sądu Apelacyjnego, którego postępowaniu skarżący zarzuca przewlekłość, datował się między połową sierpnia (a nie lipcem) i początkiem drugiej dekady października; trwał zatem niewiele ponad 2 miesiące, w trakcie których doszło do wyznaczenia sprawy na termin posiedzenia i wydania orzeczenia w przedmiocie wniesionego zażalenia. O ile więc istotnie charakter sprawy nie daje podstaw do wywodzenia jego wpływu na bieg podejmowanych w sprawie czynności, o tyle też nie sposób uznać, by w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w ogóle doszło do zwłoki, a więc, by postępowanie w tej sprawie trwało dłużej, niż było to konieczne dla jej załatwienia - zwłaszcza w okresie kończącego się, wspomnianego w skardze, okresu wakacyjnego. Kolejne czynności, choć rzeczywiście nie „z dnia na dzień”, podejmowane jednak były w sposób terminowy, bez żadnych uchybień, a w konsekwencji doprowadziły do końcowego rozstrzygnięcia sprawy w zwykłym dla tej kategorii spraw okresie. Z tych zatem powodów, badając okoliczności, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy ocenił, że skarga P. K. na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...] jest niezasadna, i dlatego orzekł, jak na wstępie.